
Symposia

A New Hydrology for a Thirsty Planet

6th Scientific Assembly of the International Association of Hydrological Sciences (IAHS), van 18 tot en met 27 juli 2001 te Maastricht

Met het doel deelname aan en communicatie over levensvatbare oplossingen voor effectief waterbeheer te stimuleren, had de IAHS haar 6^e wetenschappelijke bijeenkomst georganiseerd. De bijeenkomst duurde 10 dagen en telde zo'n 330 deelnemers die verspreid over de dagen een bezoek brachten aan het Maastrichtse MECC. Deze grote temporele spreiding van een relatief gering aantal deelnemers had tot gevolg dat menig een van de personen die men hoopte te ontmoeten niet tegenkwam: die hadden net op andere dagen een bezoek aan de bijeenkomst gepland. Een bezoeker kon af en toe het gevoel hebben dat hij op een verkeerd moment aanwezig was, zo leeg waren de gangen soms. De diverse zalen waarin verhalen werden verteld waren daarentegen redelijk tot goed gevuld.

Het voert mij te ver om hier uit de doeken te doen tijdens welke sessies wie wat vertelde, welke reacties er uit de zaal kwamen en wat de conclusies waren. Er waren 4 symposia, 7 workshops, posters, masterclasses en nevenactiviteiten, deels parallel, en verspreid over de tien dagen. Het was dus sowieso niet mogelijk alles bij te wonen en daarbij waren de reis- en verblijfkosten voor 10 dagen mij persoonlijk wat te hoog. Op basis van een bezoek van 2 dagen vond ik de Assembly regelmatig vooral een Nederlandse aangelegenheid lijken maar volgens de deelnemerslijst kwam zo'n 80% uit het buitenland; blijkbaar op de dagen dat ik er niet was. Volgende keer mag het van mij korter.

Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat mw. mr. J.M. de Vries opende de bijeenkomst met een fraaie speech over Nederland, het land waar de huizen gelijken op schepen die bewoond worden door bleke, onverschillige en lelijke personen, eigenlijk geen mensen, maar visachtige creaturen met vissenogen, vissenkoppen en een huid als van gedroogde vis. Ze citeerde hier de gebroeders De Goncourt die in 1861 het land betraden. Over geuren wijdden de gebroeders niet uit.

De staatssecretaris appelleerde aan het algemeen nut van de wetenschap. Communicatie is van vitaal belang, niet alleen tussen wetenschappers onderling, maar vooral met burgers, beleidsmakers, handels- en sociale groepen — en in begrijpelijke taal.

Het belang van goede communicatie bleek ook toen er in de loop van de week een voorstel voor een manifest* de ronde deed waarop aanwezigen konden reageren. Bij de workshop die ik op dat moment bijwoonde maakte een aantal mensen zich hierover druk: waar dient het voor, wat moet ik ermee en kan het niet scherper worden geformuleerd? "Who is this addressed to?", riep iemand. Uiteindelijk kwamen er ook inhoudelijke reacties: Het beschikbaar stellen van gegevens is weliswaar een probleem, maar niet een dat de wetenschappers kunnen oplossen: dat moeten de overheden doen. "Persons exchange, but countries do not. That's the problem."

Ergens in het programma had men kunnen lezen waar het manifest voor bedoeld was: "[...] to obtain the necessary moral support and financial resources the so-called IAHS Maastricht Declaration on Water Sciences will be prepared, which is going to be directed to the Dublin+10 Conference that will be held in Bonn in December

---

* Het manifest kan op Internet worden aangeklikt via <http://www.cig.ensmp.fr/~iahs/maastricht/manifesto.htm>.

2001". Er zit vaak een gapend gat tussen wetenschap en beleid, zodat ook deze verklaring niet voor iedereen voldoende was. Luistert u eens naar u zelf: weet u meteen waar de Dublin+10-conferentie over gaat?

Het thema van de conferentie Dublin+10 is «Water – a Key to Sustainable Development». Waarom 'Dublin+10'? De conferentie is bijna 10 jaar na de *International Conference on Water and the Environment: Development Issues for the 21st Century* die in januari 1992 in Dublin werd gehouden en eveneens door de VN werd georganiseerd. De belangrijkste resultaten uit die conferentie zijn vastgelegd in de *Dublin Principles*. De Dublin Principles vormden de *water input* voor de *United Nations Conference on Environment and Development* die in juni 1992 in Rio de Janeiro werd gehouden. Van deze laatste conferentie heeft u vast wel iets via de pers vernomen. (Het resultaat van 'Rio' wordt ook wel Agenda 21 genoemd.)

Welnu, in 2002 vindt in Johannesburg de World Summit on Sustainable Development plaats, 10 jaar na de bijeenkomst in Rio de Janeiro. Zoals 'Dublin' de waterinbreng voor 'Rio' leverde, moet 'Dublin+10' de waterinbreng voor 'Johannesburg' leveren. De *Maastricht Declaration on Water Sciences* nu wordt weer gebruikt voor 'Dublin+10', als een bijdrage van de wetenschap aan deze ministeriële conferentie. Ziehier het raakpunt van wetenschap en beleid.

Tijdens de zesde Assembly kwam beleid slechts mondjesmaat aan de orde. In Nederland is dit sinds het verdwijnen van CHO-TNO, de Commissie voor Hydrologisch Onderzoek, niet meer goed gekomen. Of het daarvoor wel goed was weet ik niet uit ervaring, want dat was voor mijn hydrologische tijd, maar ik heb dit meerdere personen horen verzuchten: "de link van onderzoek met beleid en praktijk is tegenwoordig zoek". Voor en na de speech van de Limburgse Commissaris van de Koningin Baron Van Voorst tot Voorst heb ik in de wandel-

gangen van het in de Maas gebouwde provinciehuis de meningen hierover afgetast. Iemand deed een poging mij te doen begrijpen dat het Nederlands Hydrologisch Platform met dit oogmerk is opgericht – maar ook daar gaat men fundamenteel aan de gang, zij het strategisch – en het is bij die ene poging gebleven. Staatssecretaris De Vries wees dus op het belang van communicatie tussen wetenschap en de rest van het land of, zo u wilt, de rest van de wereld. Ik denk dat de Staatssecretaris wil dat we van een enkel raakpunt een raakvlak maken. Dat geeft wat meer interactie.

Bijeenkomsten over *water issues* staan bij de pers minder in het licht dan andere milieuonderwerpen. Klimaatverandering blijft voornamelijk een 'lucht'ig gebeuren (denk aan IPCC), terwijl juist de natte aspecten van het grootste belang zijn. Hydrologen timmeren minder aan de weg, ze houden zich liever met water bezig. Ik vond het in dit verband aardig om het gebeuren in Maastricht te vergelijken met een *happening* in Amsterdam, een week eerder. Van 10–13 juli werd daar de Global Change Open Science Conference gehouden, met als motto «Challenges of a Changing Earth», georganiseerd door de Koninklijke Zweedse Academie van Wetenschappen. In de Amsterdamse RAI kwamen in vier dagen meer dan 1600 wetenschappers bijeen, waaronder gerenommeerde hydrologen die in Maastricht ontbraken. De hydrologische onderdelen van het onderzoeksprogramma IGBP en andere, als MAB, BAHC en PAGES[†], kwamen goed uit de verf. Met dit perspectief vond ik 'Maastricht' wat mager.

Maar goed, wat gebeurde er nou tijdens die bijeenkomst in Maastricht, want daar ging dit stukje toch over? Dat had u gedacht. Wie

---

[†] Wie per se wil weten wat deze afkortingen te betekenen hebben, moet maar zelf even op Internet kijken.

werkelijk in de inhoud van de tien dagen is geïnteresseerd doet er beter aan de rode boeken van de IAHS aan te schaffen. De volgende drie zijn verschenen:

- **Regional Management of Water Resources** — Effective and better integrated water resources management at the regional scale is needed more than ever to complement the increasing demand on water resources. Not only is demand rising, the paradigms of water management are shifting in increasing recognition of the importance of ecosystem functions in providing the life support system for the planet. These challenges call for innovation among the scientific community. This volume embraces a holistic and comprehensive approach to water management. IAHS-publicatie nr 268, ISBN 1-901502-51-1; 288 + viii pag; £ 47,75.
- **Impact of Human Activity on Groundwater Dynamics** — Human activities are intricately linked to the evolution and dynamics of groundwater quantity and quality. Given the alarming rate of land-use change globally, it is important to understand the linkages between land-use change and groundwater dynamics, as land use affects the quantity and chemical quality of recharge water. In this book, the impact of a number of human activities on groundwater dynamics and resources, such as urbanization, land-use change and groundwater contamination, is evaluated. In addition, several hydrological processes that need to be known to adequately assess the impact of these activities, such as methods for quantifying recharge, for geochemical characterization of aquifers, and for the modelling of contamination transport, are investigated. IAHS-publicatie nr 269, ISBN 1-901502-56-2; 369 + x pag; £ 59,50.
- **Soil-Vegetation-Atmosphere Transfer Schemes and Large-Scale Hydrological Models** — Soil-vegetation-atmosphere transfers (SVAT) determine, to a large extent, the global climate and the behaviour of the hydrological cycle. Model predictions

depend critically on adequate parameterization of these interactions. But several key issues in SVAT models are poorly parameterized or not well enough understood. Current SVAT schemes include complex descriptions of the physical mechanisms governing land surface processes requiring large numbers of parameters controlling the vertical fluxes. The underlying rationale is that improved process representation will result in parameters which are easier to measure or estimate, and in improved model performance and robustness, but this is not necessarily so. The papers in this volume address these issues. IAHS-publicatie nr 270, ISBN 1-901502-61-9; 372 + x pag; £ 59,50.

Er is sprake van geweest dat van één of meer workshops ook een schriftelijke verslaglegging zou worden uitgegeven, maar daar heb ik niets meer over gehoord. Ik hoop wel dat het nog gebeurt, want ook daar kwamen interessante onderwerpen aan bod.

Michael R. van der Valk

REGIS in het waterbeheer

28 september 2001 in het Provinciehuis van Zuid-Holland, georganiseerd door TNO-NITG en de beheerscommissie REGIS.

Misschien is het de kift, maar ik zie het verschijnsel ook wel bij andere mensen: op één of andere manier is het leuk om op grote instituties te mopperen. In de industrie fungeert Shell als een soort kop van jut, in de voedselbranche nemen we MacDonald en Albert Heijn, en ook Microsoft is een erkend mopper-object. Binnen mijn vak merk ik bij mezelf een soortgelijke houding ten opzichte van TNO. Feitelijk had ik net zo goed het RIVM of RIZA kunnen nemen, en met de mensen die bij TNO werken heb ik een uitstekend contact, maar het instituut...

Voor een deel komt dat ook wel door de manier waarop in mijn beleving REGIS